Occitan Occitanie

Los FELIBRES audencs

Lo Felibritge comença de se desvolopar dins Aude qu'aprèp la guèrra de 1870.

Aquiles MIR

(Escalas, 30 de novembre de 1822-Carcassona, 10 d'agost de 1901)

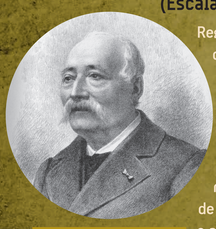

Aquiles Mir cap a 1900 (*Revue méridionale*, junh-julh de 1900)

Regent a Aigas-Vivas puèi a Carcassona, Aquiles Mir demissiona de l'ensenhament public tre 1864 e balha corses d'escritura dins los ostals d'educacion.

En 1869, ven director de la Companhiá de la manufactura de draps de la Trivala a Carcassona.

En març de 1874, manda unes de sos escrits en lenga d'òc al Frederic Mistral que l'encoratja. Mir es nomenat majoral del Felibritge en 1876. A partir d'aquí, arrèsta pas de publicar tèxtes que coneisson lo succès mercé a son umor e a la vèrbia populara : *Lou Lutrin de Lader* (1877), poèma inspirat per la messa de Ladèrn de Lauquet e illustrat per Narcís Salièras ; *Lou sermou dal Curat de Cucugna* (1884).

L'escalpraire-estatuari Teofil Barrau modèla lo bust d'Aquiles Mir, 1895 (*Revue méridionale*, n° 33, genièr de 1895)

August FORÉS

(Castèlnau d'Arri, 7 d'abril de 1848-4 de setembre de 1891)

Vengut de la borgesia, August Forés signa tre 1876 articles per unes jornals literaris o satirics. Sos primièrs poèmas, en francés, son saludats per Mistral e Victor Hugo. En 1875, comença d'escriure en occitan. En 1876, rescontra Loís-Xavièr de Ricard, poèta e jornalista d'Erau. Los dos fondan lo Felibritge roge. Aquel moviment federalista e anticlerical desira s'afranquir de la rega conservatritz dels felibres provençals. Per espandir lors idèas, los dos amics publican en 1877 *La Lauseto, armanac dal patrioto lengodoucian*. Forés ven conselhièr municipal e adjunt al cònsol de Castèlnau d'Arri (1878-1880). Nomenat majoral en 1881, consacra la fin de sa vida a trabalhs sul folclòr e l'istòria locala. Alarga tanben son òbra poetica amb los recuèlhs *Les Grilhs* (1888) e *Les Cants del Soulelh* (1891). Aqueste franc-maçon anticlerical aviá estipulat que voliá èsser enterrat civilament. Mas, jol pretèxte d'un retorn a la fe al moment de son trepàs, sa familha lo fa sebelir religiosament. Sus intervencion de sos amics (entre losquals Estieu e Perbòsc) e aprèp autorizacion del tribunal de Castèlnau d'Arri, son còs es desenterrat puèi remés tornar en tèrra a l'escasença d'obsèquis civils.

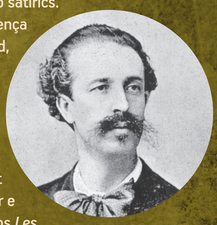

Retrait d'August Forés (A. D. Aude, N° 585)

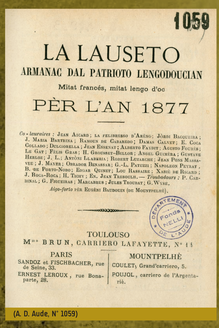

1059

LA LAUSETO

ARMANAC DAL PATRIOTO LENGODOUCIAN

Milat francès, milat lengo d'oc

PÈR L'AN 1877

Co-imprimit : Jean Aiuard ; La felibrèsso d'Arèiro ; Jòrdi Bagueria ; J. Marie Barrère ; Ramon de Cabanès ; Dario Cauvet ; E. Coia Cullars ; Delcorella ; Jean Esbrat ; Alfredo Faure ; Aubin Fichier ; Ferrier ; Fèu de Vèsta ; Gaston Jordana ; Andrieu Guardia ; Gustave Hubert ; J. L. Antòni Llabrès ; Bernard Mistrat ; Jean Pous Marnavès ; J. Mayre ; Oragon Brunou ; G. de Rocquefeuil ; Ricard ; B. de Pardo-Nòu ; Eugène Quirot ; Lou Rampèl ; Xavèr de Ricard ; J. Roch-Roca ; H. Tèsi ; Ed. Jean Tardieu. — *Tòmbolòuro* : P. Carbòu ; G. Fontèna ; Marcèlin Jean Tandat ; H. Wiar.

Aigo-forto vèr Rèdini Bèrbòcis [de Montpellier].

TOULOUSO

Mme BRUN, CARRIÈRO LAFAYETTE, N° 13

PARIS

SANDOZ et FISCHBACHER, rue de Seine, 33.

ERNEST LEROUX, rue Bonaparte, 28.

MOUNTPELHÈ

COULET, Grand'Grèuèiro, 5.

POUJOL, carriero de l'Argentèria, 28.

(A. D. Aude, N° 1059)

Gaston JORDANA

(Carcassona, 27 de junh de 1858-5 de mai de 1905)

Retrait de Gaston Jordana, cap a 1894 (Médiatèca Carcassona agglo. inv. 24069)

Avocat, puèi substitut del procuraire, Gaston Jordana s'investís en politica : conselhièr municipal, ven cònsol de Carcassona d'octobre de 1887 a març de 1888 a la mòrt d'Omèr Sarraut. Sus clam de l'oposicion, se l'acusa de fraudariá electorala e es empresonat. Se retira puèi al domèni de Polhariès, prèp de Carcassona. I escriu l'essencial de son òbra e se consacra a las activitats felibrencas. En 1884, se fa conéisser amb la publicacion d'*Histoire du royaume de Pamperigouste*, legenda provençala que dedica a Frederic Mistral. Aquò's son primièr succès literari. Es elegit majoral en 1894 sens aver escrit plan de linhas en occitan. Met sa pluma e sa sapiéncia al servici del Felibritge e de la cultura d'òc.

En 1886, Aquiles Mir, August Forés e Gaston Jordana, en companhiá d'Aquiles Roquet, lançan la *Revue de l'Aude* (que vendrà en 1889 *Revue méridionale*). Los tres an per cap de fondar una escòla felibrenca qu'espelirà en 1892, l'*Escolo audenco*, e que pren per devisa *Atax audax* (Aude ausard).

ieo institut d'estudis occitans

AUDE LE DÉPARTEMENT